

- 2) De artikelen 107 en 108 VWEU moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een nationale regeling als die welke in de hoofdgedingen aan de orde is, waarbij aan de openbare omroepen bevoegdheden worden verleend die afwijken van het gemene recht en die deze omroepen in staat stellen om zelf over te gaan tot de gedwongen tenuitvoerlegging van achterstallige omroepbijdragen.

⁽¹⁾ PB C 402 van 27.11.2017.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 11 december 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesverfassungsgericht — Duitsland) — procedure ingesteld door Heinrich Weiss e.a.

(Zaak C-493/17) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Economisch en monetair beleid — Besluit (EU) 2015/774 van de Europese Centrale Bank — Geldigheid — Programma voor de aankoop van door de publieke sector uitgegeven schuldbewijzen op de secundaire markt — Artikelen 119 en 127 VWEU — Taken van de ECB en van het Europees Stelsel van centrale banken — Handhaving van de prijsstabiliteit — Evenredigheid — Artikel 123 VWEU — Verbod van monetaire financiering van de lidstaten van de eurozone]

(2019/C 65/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverfassungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber

In tegenwoordigheid van: Bundesregierung, Bundestag, Deutsche Bundesbank

Dictum

- 1) Bij het onderzoek van de eerste tot en met de vierde prejudiciële vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van besluit (EU) 2015/774 van de Europese Centrale Bank van 4 maart 2015 inzake een programma voor de aankoop van door de publieke sector uitgegeven schuldbewijzen op secundaire markten, zoals gewijzigd bij besluit (EU) 2017/100 van de Europese Centrale Bank van 11 januari 2017.
- 2) De vijfde prejudiciële vraag is niet-ontvankelijk.

⁽¹⁾ PB C 402 van 27.11.2017.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 13 december 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de cour d'appel de Liège — België) — Tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd tegen Marin-Simion Sut

(Zaak C-514/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in strafzaken — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Europees aanhoudingsbevel — Artikel 4, punt 6 — Grond tot facultatieve weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel — Aan de veroordeling tot een vrijheidsstraf in de uitvaardigende lidstaat ten grondslag liggend strafbaar feit dat in de uitvoerende lidstaat slechts wordt bestraft met een geldboete)

(2019/C 65/17)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Liège

Partijen in het hoofdgeding

Marin-Simion Sut

Dictum

Artikel 4, punt 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009, moet aldus worden uitgelegd dat wanneer, zoals in het hoofdgeding, de persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd voor de uitvoering van een vrijheidsstraf, ingezetene is van de uitvoerende lidstaat en daar familiale, sociale en beroepsmatige banden heeft, de uitvoerende rechterlijke autoriteit, uit overwegingen in verband met de sociale re integratie van die persoon, kan weigeren dit bevel ten uitvoer te leggen, terwijl het strafbare feit dat aan dat bevel ten grondslag ligt volgens het recht van de uitvoerende lidstaat slechts met een geldboete wordt bestraft, wanneer overeenkomstig dit nationale recht deze omstandigheid er niet aan in de weg staat dat de aan de gezochte persoon opgelegde vrijheidsstraf daadwerkelijk wordt uitgevoerd in deze lidstaat, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.

⁽¹⁾ PB C 347 van 16.10.2017.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 december 2018 — Mykola Yanovych Azarov / Raad van de Europese Unie

(Zaak C-530/17 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Beperkende maatregelen gelet op de situatie in Oekraïne — Bevriezing van tegoeden en economische middelen — Lijst van personen, entiteiten en lichamen waarvan de tegoeden en economische middelen zijn bevroren — Opneming van de naam van rekwirant — Beslissing van een instantie van een derde land — Verplichting van de Raad om na te gaan of die beslissing is genomen met inachtneming van de rechten van de verdediging en het recht op effectieve rechterlijke bescherming)

(2019/C 65/18)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Mykola Yanovych Azarov (vertegenwoordigers: A. Egger en G. Lansky, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix en F. Naert, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 7 juli 2017, Azarov/Raad (T-215/15, EU:T:2017:479), wordt vernietigd.
- 2) Besluit (GBVB) 2015/364 van de Raad van 5 maart 2015 tot wijziging van besluit 2014/119/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne en uitvoeringsverordening (EU) 2015/357 van de Raad van 5 maart 2015 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 208/2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne worden nietig verklaard voor zover zij Mykola Yanovych Azarov betreffen.
- 3) De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten van zowel de procedure in eerste aanleg als de onderhavige hogere voorziening.

⁽¹⁾ PB C 374 van 6.11.2017.